

nosti. U glini se nađu često komadi starog stabalja, koje je pretvoreno u lignit, ali još jasno pokazuje strukturu drva.

Najvažnija ovakova nalazišta ugljena (Kolane na Pagu i Lučane kod Sinja) opisana su potanje na drugom mjestu, pa nam se je ovdje samo još iz bližega upoznati sa životinjstvom i bilinstvom ovog odsjeka dalmatinske geolojske prošlosti.

Najbogatija nalazišta neogenskih bilinskih fosilija su u Sinjskom polju. Često se ovdje nalazi lišća i stabljika (batvice) od trske i rogoza, te njihovi podanci sa korjenčići. Mjestimice ima obilje lišća od jednosupnica, osobito od šiljeva (Cyperites Tiluri K.) te množina plodova raznog močvarnog bilja, tako na pr. od *Ceratophyllum sinjanum* K. i *Damasonium Sutinae* K., naličnoj na *Damasonium Alisma*, koja je danas vrlo raširena vodena biljka oko sredozemnog mora. Uz to dolaze često još preostaci od alga, osobito od Characea.

Od kopnenih bilina opisao je dosada F. v. Kerner ove vrsti :

Taxodium distichum miocenicum (miocenska močvarna cipresa).

Pinus sp.

Myrica oeningensis A. Br.

Betula sp. ?

Castanea Kubinyi K. ?

Ficus tiliaefolia A. Br. ?

Cinnamomum Scheuchzeri H.

Dryandroides lignitum Ung.

Myrsine Endymionis Ung.

Bumelia oreadam Ung.

Diospyros lotoides Ung.

Rhododendron cf. *megiston* Ung.

Juglans acuminata A. Br.

Cassia hyperborea Ung. ?

Na otoku Pagu nađeni su (kako će to poblize biti izvedeno kod opisa otoka Paga) ponajviše preostaci od četinjača, od cipresa, omorika i mamutovca. Osim toga našlo se na žegarskom polju bilinskih ostataka, i to :

Planera Unger Ett.